Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Příhody a soudců Mgr. et Bc. et Ing. Radovana Havelce, JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce T. B. T., zastoupeného Mgr. Ondřejem Rejskem, advokátem v Hradci Králové, Buzulucká 431, proti žalovanému Ministerstvu vnitra, Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 9. 2006, čj. OAM-925/VL-19-K04-2006, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 31. 5. 2007, čj. 32 Az 50/2006 - 34,

takto:

I. Kasační stížnost se odmítá pro nepřijatelnost.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalovaný rozhodnutím ze dne 6. 9. 2006, čj. OAM-925/VL-19-K04-2006, zamítl žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů.

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Hradci Králové, který ji rozsudkem ze dne 31. 5. 2007, čj. 32 Az 50/2006 - 34, zamítl. Žalobce (stěžovatel) brojil proti rozsudku krajského soudu kasační stížností.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení kasační stížnost odmítnuta jako nepřijatelná. Výkladem institutu nepřijatelnosti a demonstrativním výčtem jejích typických znaků se Nejvyšší správní soud zabýval např. v usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 - 39, dostupném na www.nssoud.cz.

V posuzované věci stěžovatel žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti netvrdil. Nejvyšší správní soud se proto mohl otázkou přijatelnosti jeho kasační stížnosti zabývat pouze v obecné rovině za použití znaků nastíněných ve shora citovaném usnesení.

Stěžovatel v kasační stížnosti namítl, že žalovaný nesprávně zamítl jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany z důvodu, že v této (opakované) žádosti uvedl skutečnosti v zásadě shodné či obdobné jako v žádosti předchozí. Ze správního spisu vyplývá, že stěžovatel ve své žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 13. 8. 2006 a v následném pohovoru k této žádosti uvedl, že Vietnam opustil z ekonomických důvodů a o udělení mezinárodní ochrany žádá ve snaze legalizovat svůj pobyt v České republice, dále doplnil, že v České republice má manželku – Češku, se kterou chce žít a založit rodinu. Ve své předchozí žádosti o udělení azylu ze dne 5. 9. 2003, která byla zamítnuta rozhodnutím žalovaného ze dne 23. 9. 2003, čj. OAM-4398/VL-10-05-2003, stěžovatel jako důvody žádosti uvedl rovněž ekonomické důvody a snahu o legalizaci pobytu. Žalovaný proto v posuzované věci nepochybil, když stěžovatelovu žádost posoudil shora uvedeným způsobem a k tvrzení stěžovatele o založení rodiny doplnil, že ochranu rodinnému životu poskytuje zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů. Nejvyšší správní soud v této souvislosti připomíná svou konstantní judikaturu, např. rozsudek ze dne 17. 9. 2003, čj. 4 Azs 6/2003 - 55, publikovaný pod č. 28/2003 Sb. NSS, rozsudek ze dne 27. 5. 2004, čj. 7 Azs 124/2004 - 45, publikovaný pod č. 349/2004 Sb. NSS, a rozsudek ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Azs 47/2003 - 130, publikovaný pod č. 244/2004 Sb. NSS.

Za situace, kdy stěžovatel sám žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti netvrdil, Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost nepřijatelnou, proto ji podle ustanovení § 104a s. ř. s. odmítl.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Nejvyšší správní soud nepřehlédl, že krajský soud nerozhodl o návrhu stěžovatele na ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti ze dne 11. 6. 2007. Ze soudního spisu však bylo zjištěno, že stěžovatel (prostřednictvím svého zástupce) dne 29. 6. 2007 doložil do spisu plnou moc udělenou Mgr. Ondřeji Rejskovi k sepsání a podání kasační stížnosti a k zastupování v řízení o ní (viz čl. 43). Z tohoto důvodu nemohl být stěžovatel postupem krajského soudu žádným způsobem zkrácen na svých právech. Pokud by uvedené pochybení krajského soudu mělo vést k vrácení spisu krajskému soudu k podle § 108 s. ř. s., jednalo by se o formalistický přístup, jehož jediným výsledkem by bylo rozhodnutí krajského soudu o zamítnutí návrhu stěžovatele na ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti odůvodněné nedůvodností takového návrhu za situace, kdy stěžovatel v předmětném řízení již advokátem zastoupen je.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. srpna 2007

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu